

वा० रा०

॥११७॥

आश्वास्य भतृविपत्तिदुःखितामितिशेषः ॥३१॥ उपधया वंचनया भूयोधिकं सीतायाः शोकोनुबंधीयस्यामुपधायां तया अकामा तादृश्यपि ॥३२॥ रमणीयं अनुवर्तितुं योग्यं ॥३३॥ गमिष्यति त्वद्वशत्वमितिशेषः ॥३४॥ एतन्ममदर्शनेन मत्या सुनीतं निश्चितः सुखोपायः युद्धं तु नोपाय इत्याह ॥ रामं दृष्ट्वैव तद्दर्शनमात्रेणैवानर्थो वधो भवेत् ॥ य देवमतो युद्धे रामदर्शनार्थं मोत्सुको भूः ॥ इहैव स्थितस्य ते महान् सुखस्य लाभो युद्धेन सेत्स्यति ॥३५॥ स्वोक्तोपायानुष्ठानमेव ते सुखावहमित्युपसंहरति ॥ अनष्टेति ॥३६॥

प्रविश्याश्वास्य चापित्वं सीतां रहसि सांत्वयन् ॥ धनधान्यैश्च कामैश्च रत्नैश्चैनां प्रलोभय ॥३१॥ अनयोपधयाराजन्भूयः शोकानुबंधया ॥ अकामा त्वद्वशं सीतानष्टनाथा गमिष्यति ॥३२॥ रमणीयं हि भर्तारं विनष्टमधिगम्यसा ॥ नैराश्यात् स्त्रीलघुत्वाच्च त्वद्वशं प्रतिपत्स्यते ॥३३॥ सा पुरा सुखसंवृद्धा सुखार्हा दुःखकर्षिता ॥ त्वय्यधीनं सुखं ज्ञात्वा सर्वथैव गमिष्यति ॥३४॥ एतत्सुनीतं मम दर्शनेन रामं हि दृष्ट्वैव भवेदनर्थः ॥ इहैव ते सेत्स्यति मोत्सुको भूर्महान् युद्धेन सुखस्य लाभः ॥३५॥ अनष्टसैन्योत्थनवाप्तसंशयोरिपुंस्त्वयुद्धेन जयजनाधिप ॥ यशश्च पुण्यं च महान्महीपतिः श्रियं च कीर्तिं च चिरं समश्नुते ॥३६॥ इत्यार्षे श्रीरामायणे वाल्मीकीये युद्धकांडे चतुःषष्टितमः सर्गः ॥६४॥ ॥७३॥ ॥७३॥ सतथोक्तस्तु निर्भर्त्स्य कुंभकर्णो महोदरं ॥ अब्रवीद्राक्षसश्रेष्ठं भ्रातरं रावणं ततः ॥१॥ सोऽहं तव भयं घोरं वधात्तस्य दुरात्मनः ॥ रामस्याद्य प्रमार्जामि निर्वैरो हि सुखी भव ॥२॥ गर्जति न दृथा शूरानिर्जला इव तोयदाः ॥ पश्य संपद्यमानं तु गर्जितं युधिकर्मणा ॥३॥ नमर्षयंति चात्मानं संभावयितुं मात्मना ॥ अदर्शयित्वा शूरास्तु कर्म कुर्वति दुष्करं ॥४॥

कतकः ॥५९॥ इति रामाभि० वा० यु० चतुःषष्टितमः सर्गः ॥६४॥ ॥७३॥ ॥७३॥ सतथोक्त इति ॥ युद्धं न कर्तव्यमित्युक्तः ॥१॥ निर्वैरः अशत्रुः ॥२॥ दृथान गर्जति शत्रोरसमक्षं स्वशौर्यं दृथान कथ्यते ॥ युधिकर्मणा संपद्यमानं तु मे गर्जितं पश्य ॥३॥ आत्मना आत्मानं संभावयितुं श्लाघयितुं नमर्षयंति न सहन्ते नेच्छंतीति यावत् अपि अदर्शयित्वा वाचा स्वसामर्थ्यं प्रकाशय दुष्करं कर्म कुर्वति ॥४॥

यु० कां०

॥११७॥